

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den ersten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1887

רילשטיין

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12176](#)

אלֹהִי נָצֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶעַ. וְשָׁפְתִי מִדְבָּר מְרֻמָּה. וְלִמְקָלְלִי נְסָפְשִׁי תְּהֻוםָּם. וְנְסָפְשִׁי בְּשָׁפָר לְפָל תְּהִיהָ. פָּתָח לְפִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמְאֹותִיךָ תְּרַדוּפָ נְסָפְשִׁי. וְכָל מְחוֹשְׁבִים אֲלֵי רְשָׂעָה. סְהִרָּה הַפְּרָטָא אֲתָּם וְנִקְלָקָל מְחַשְּׁבָתְכֶם. עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן יְמִינָה. עֲשָׂה לְמַעַן קְדָשָׁתְךָ. עֲשָׂה לְמַעַן חֹדֶשְׁךָ. לְמַעַן יְתַלְצִין יְדִידֵיכָ. חֹשֶׁשָׁה יְמִינָה נְעָגְנִינָה: יְהִי לְرַצְוֹן אָמָרִי פִי וְחַגְיוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ יְיָ צִוְרִי וּנְאָלֵי: עֲשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוּמָיו הַרְאֵי יְעַשָּׂה שְׁלוֹם עַלְנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמָרִי אָסָן: יְהִי רַצְוֹן לְפָנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֵה בֵּית הַפְּקָדָשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתַנְזֵן חַלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשָׁם נַעֲבָד בְּיַרְאָה בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִינָה קְדֻמּוֹנִיות: וְשָׁרֶבֶה לְיִמְנָחָה יְהֹוָה וְרוֹשָׁלִים בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִינָה קְדֻמּוֹנִיות: אֲבִינוּ מָלָכֵנוּ (außer Sabbath.) קְדִישׁ תַּחַקְבֵּל, עַלְנוּ.

סדר תשlidek

In der Regel geht man am ersten Tage des Neujahrfestes nach dem Mincha-Gebet zu einem Bach oder Teiche und sagt dieses. Fällt jedoch der erste Tag auf einen Sabbath, so geht man den zweiten Tag.

Wer, Allmächtiger! gleicht dir, der so die Sünde vergibt, und dem Ueberreste seines Eigenthums den Frevel nachsieht? Er beharrt nicht ewig in seinem Zorne, denn sein Wille ist gnadenvoll. Gewiß, er erbarmt sich unser wieder, wird unsere Schulden unterdrücken und alle Sünden senken in des Meeres Tiefe. — Ja, alle Vergehungen deines Volkes, des Hauses Israels, kommen dahin, wo ihrer nimmer gedacht wird, wo niemand sich ihrer erinnert, wo sie nie im Gedächtniß auftauchen. — O, schenke Jakob die Treue, die Huld Abraham wieder, wie du sie in den uralten Zeiten unsern Vorfahren zugeschworen.

מֵ אֶל כְּמוֹךָ נִשְׁא עֹז
וְעוֹזֶר עַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִוָּת
נְחַלְתָּזָ לְא הַחַיָּק לְעֵד אָפָו
בְּי חַפְץ חַסְדָּה הִיא: יִשְׁוֹב
יְרַחְמָנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲנוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְוָלֹות יִם כָּל
חַטָּאתָם: וְכָל חַטָּאת עַמְּךָ
בֵּיתָ יִשְׂרָאֵל תְּשַׁלְּיךְ
בְּמִקְומָ אֲשֶׁר לְא יִזְרְרֵי וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל כָּל
לְעוֹלָם תַּתְנֵן אָמָת לִיעַקְבָּ
חַסְדָּ לְאָבָרָהָם אֲשֶׁר
נְשָׁבָעָת לְאָבוֹתֵינוּ מִימֵי
קָדָם: